

Dobré zprávy

Časopis Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové ročník 6 (2014) : č. 1 – březen

O lékařské etice

Salzburšské semináře

Karta dobré vůle
ČSOB

MUDr. Martin Černý:

*„Lidé k nám přicházejí,
protože chtějí být šťastní.“*

Editorial

Zdravotnictví a lékařská etika

První číslo letošních Dobrých zpráv ve mně vyvolává radosté pocity počátků – otevíráme nový sešit, píšeme první řádky na dosud bílý list. Stejně to vždycky cítím při příchodu nového roku, který už sice máme za sebou, ale pořád mi v uších ještě znějí novoroční přání: „A hlavně hodně zdraví!“

Ano, zdraví! A právě zdraví je tématem, kterému se chceme v tomto čísle věnovat. Respektive zdravotnictví. Důvodů k tomu máme přehršel.

Podpora zdravotnictví byla a je od založení nadace jedním ze základních pilířů, na kterých Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové stojí. Způsoby, kterými se VDV přičiňuje o zlepšení úrovně a dostupnosti zdravotnických služeb potřebným, se postupem času pochopitelně měnily a vyvíjely: od počátečního získávání zahraničních odborných časopisů pro naše lékaře, dovoz pomůcek a léků, přes podporu sdružení a neziskových institucí, které se zaměřují na zdravotnickou pomoc potřebným, zajišťování ozdravných pobytů pro české děti s astmatem ve Švýcarsku, až po úspěšné vysílání českých lékařů na stáže do Salzburku, které budou letos pokračovat již čtrnáctým rokem.

S jedním z lékařů, který seminář v Salzburku absolvoval, je MUDr. Martin Černý, jenž se na vás usmívá z titulní stránky. Dneska je vedoucím lékařem Denního stacionáře pro duševně nemocné dospělé v Praze na Karlově. Při našem příjemném povídání s ním jsme hovořili nejen o provozu pražského stacionáře, ale i o psychických onemocněních (kterými trpí dle průzkumu EU každý třetí člověk) obecně.

A ještě jednomu rozměru zdravotnictví se chceme věnovat – tomu etickému. Zamyšlení výkonné ředitelky Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové MUDr. Mileny Černé se určitě dotkne každého z nás. Kdo by se někdy nesetkal u lékaře či v nemocnici s jednáním, při kterém se cítil nepříjemně až nedůstojně, jako „postel číslo tři“ anebo věc hodná vyšetření, ne jako pan Ten a Ten, manžel, otec, dědeček, dobrý pracovník... jedinečná bytost.

Podobné zážitky bolí, ale věci se mění lepšímu. Osobně mám jen za poslední rok smutnou zkušenost s odchodem jednoho blízkého člověka v hospicu, druhého na JIP v Motole. Vděčně vzpomínám na tamní lékaře, sestry, jeptišky a další personál, kteří citlivě jednali jak s našimi odcházejícími, tak s námi, truchlícími a nešťastnými. Děkuji jim za jejich laskavou pomoc a soucítění, stejně jako za přesvědčivý příklad, že etika zdaleka není mrtvým slovem a probouzí se v čím dál větším počtu lidských bytostí. A snad nejen ve zdravotnictví!

Irena Šatavová
šéfredaktorka časopisu Dobré zprávy

Z obsahu...

Rozhovor s...
... vedoucím lékařem
Denního stacionáře
MUDr. Martinem Černým
[strana 3]

Téma
Několik vět o lékařské
etice a právech
pacientů
[strana 6]

Salzburkské semináře
Sdílení znalostí
a zkušeností
[strana 8]

Názory mladých
Esej Terezy Macurové
Nezahazuj vzdělání –
svou vlastní svobodu!
[strana 9]

Charita
je nejkrásnější šperk,
tvrdí Tomáš Jelínek
z ČSOB v Teplicích
[strana 10]

Ze života VDV
Předvánoční setkání
v Sicily Café i významné
výročí Dany Němcové
[strana 12]

„Lidé k nám přicházejí, protože chtějí být šťastní,“

říká vedoucí lékař Denního stacionáře pro dospělé
pacienty MUDr. Martin Černý

MUDr. Martin Černý pracuje poslední tři roky jako vedoucí lékař Denního stacionáře pro dospělé pacienty s duševním onemocněním při Psychiatrické klinice VFN a 1. LF UK Praha na Karlově. Celkově se psychiatrii věnuje již čtrnáct let a toto svoje životní nasměrování stále považuje za šťastnou volbu. Je tichý, nenápadný, hovoří klidně a s rozmyslem a člověk se v jeho přítomnosti cítí tak nějak bezpečně a příjemně. Ano, je správným mužem na správném místě.

Co nabízí stacionář duševně nemocným?

- **Denní stacionář pro dospělé tady na Karlově byl založen v lednu 2011 a vy jste od začátku jeho vedoucím lékařem. Je vaším „dítětem“, nebo vás takhle nasměroval osud?**
Spíš to druhé. S myšlenkou na založení stacionáře přišla primářka naší kliniky MUDr. Irena Zrzavecká. Stacionář vznikl namísto otevřeného oddělení, kde byla dlouhodobě nižší poptávka po této službě. Když mi paní primářka tuto práci nabídla, bez váhání jsem ji přijal. Pracoval jsem už tehdy zde na klinice a do budoucna jsem se chtěl zaměřit právě na psychoterapii – a to se mi tady povedlo.
- **Kolik má denní stacionář klientů a jakými cestami se k vám dostávají?**
Denně k nám dochází asi 25 klientů-pacientů s duševním onemocněním. Bývají to jednak pacienti, kteří se léčili na odděleních naší Psychiatrické kliniky, během léčby se byli ve stacionáři podívat a pak se rozhodli sem po propuštění docházet. Dalším zdrojem jsou pacienti posláni k nám od jiných odborných lékařů z terénu. V neposlední řadě si nás sami pacienti nacházejí, když hledají na internetu informace o možnostech psychoterapie, a pak se na nás obrátí.
- **Stačí váš stacionář uspokojit všechny, kteří by to potřebovali?**
Ne, pořád máme více zájemců, než jsme schopni přijmout.

- **Co jim můžete nabídnout?**

Náš program je založený hlavně na psychoterapii. Na začátku vypracujeme s klientem jakýsi „kontrakt“, kde je uvedeno, na čem chce klient konkrétně pracovat, co očekává a v čem by mu psychoterapie v našem stacionáři měla pomoci. Ujasňujeme si při tom, co je možné a co ne, a pak s ním v tom smyslu pracujeme.

- **Poskytujete individuální psychoterapii?**

Spíše jen jako doplňkovou péči. U nás se zaměřujeme především na skupinovou psychoterapii, která tu běží ve dvou paralelních programech.

- **Dá se nějak zobecnit, proč k vám psychicky nemocní lidé přicházejí?**

Protože se chtějí cítit šťastně!

- **Tak to je hodně obecné – s tímto cílem by se k vám hlásili jistě i lidé duševně zdraví!**

Jedním z nejčastějších důvodů, které k nám pacienty s duševní chorobou přivádějí, je jejich snaha zvýšit si sebevědomí, zlepšit komunikační dovednosti, naučit se řešit konflikty, které bývají často v rodině i jinde. Někdo se trápí tím, že se mu v životě opakují stále stejné věci – třeba opakovaně přichází o zaměstnání, neboť má pocit, že ho ostatní nemají rádi, pak vybuchne...

- **...prostě jedná podle stále stejného vzorce. To všechno řešíte ve skupinách?**

Snažíme se to všem členům skupiny nějak zpřístupnit, aby to každému něco dalo. Je to práce založená na práci s emocemi a to je dost těžké.

- **Platí klienti za pobyt ve vašem stacionáři?**

Neplatí, péče je hrazena ze zdravotního

pojištění. Klienti si platí pouze oběd, pokud o něj mají zájem (55 korun), a vstupní pohovor s lékařem, na který se vztahuje třicetikorunový poplatek. To je vše.

- **To objasňuje, proč je u vás takový přetlak pacientů.**

Psychoterapeutů se soukromou praxí, za kterou si klienti platí, je asi dost. Ale podobných zařízení, jako je to naše a které je „na pojišťovnu“, je nedostatek.

- **Kolik let bývá vašim klientům?**

Jsme zařízení pro dospělé pacienty, tedy pro lidi od 18 let výše.

- **Domnívala jsem se, že půjde spíše o lidi staršího věku, o seniory a důchodce...**

Pro tuto skupinu – tzv. gerontopsychiatrické pacienty – jsou určeny jiné stacionáře. Připouštím, že občas jsme tu měli i starší pacienty, jednomu dokonce bylo už přes sedmdesát let, ale není to obvyklé. Naší podmínkou je, že budou schopni absolvovat zdejší program.

- **Klienti k vám docházejí každodenně, to znamená, že nepracují?**

Bývají v pracovní neschopnosti, mnoho z nich je nezaměstnaných a docházejí k nám právě proto, že se chtějí nějak aktivizovat, nastartovat a znovu se zapojit do kolektivu.

Irena Šatavová
Foto: Karolina Granja

„Lidé k nám přicházejí, ...“

pokračování rozhovoru s Martinem Černým

● Jak dlouho zde vaši klienti pobývají?

Minimum pobytových dnů stanoveno není, maximálně zde mohou zůstat tři měsíce a v případě potřeby je možné požádat revizního lékaře o prodloužení pobytu. Průměrná doba bývá čtyři, pět týdnů. Někteří pacienti k nám přicházejí s jasným plánem, že zde chtějí strávit celé tři měsíce, jiní nemají představu a teprve po pár dnech si upřesňujeme, jak jim to vyhovuje a co by bylo pro ně optimální.

Detektivka se silnými emocemi

● Můžete nám anonymně přiblížit nějaký příběh vašeho klienta?

Nedávno k nám docházela jedna paní, která trpěla paranoidní schizofrenií. Byla celkem aktivnější, ale potřebovala podporu v nastavení pravidelného režimu. Bez toho nebyla schopná ráno vstát a vykonávat běžné denní činnosti. Domluvili jsme se, že k nám bude pravidelně docházet a zvykne si na dodržování nastaveného řádu. Zároveň bude kontaktovat pracovní agentury, aby si našla práci – a to se jí vskutku podařilo.

● To pro vás musí být nejlepší uspokojení. Co ještě vás na vaší práci baví?

Jednoduše řečeno – celá psychoterapie mě baví a zajímá. Je to dobrodružství přicházet na to, co se vlastně s daným člověkem děje, co všechno je ještě ve hře a co tam naopak chybí, v čem je zakopaný pes. Trápím se tím, když na to nemohu přijít – prostě je to taková detektivka, kde jsou velmi intenzivně prožívané emoce. Satisfakci mi pak moje práce poskytuje tím, že vidím, že to funguje. Navíc mi práce pomáhá uvědomovat si také sama sebe jako člověka, který je důležitý tím, co vnímá, co si uvědomuje, co zná a co zažívá...

● Taková práce určitě nekončí odchodem z pracoviště – a to musí být zatěžující.

Mám takový rituál, že cestou domů ještě o klientech přemýšlím – ale potom už

MUDr. Martin Černý se svou kolegyní Jitkou Humplíkovou před dveřmi, na nichž jsou zavěšeni vánoční andělé vyrobení klienty denního stacionáře. Foto: Karolína Granja

přepnu a doma na práci nemyslím. Může to být i tím, že jsem zkušenější než dřív a hlavně na to chci přijít společně se svými klienty, abych je o to neochudil.

● Stává se, že od vás odchází klient s tím, že se nepovedlo vyřešit jeho potíže?

I to se stane.

● Co s tím můžete dělat?

Především s ním o tom musíme mluvit. Když se jeho očekávání nenaplnila, tak byla chyba někde v počátečním kontraktu, něco nebylo dostatečně jasné. Ať již z naší strany, nebo z jeho. Možná, že jeho problém byl schovaný kdesi hlouběji, než uvedl. Mluvil třeba o zvýšení sebevědomí, ale ve skutečnosti potřeboval upravit vztahy v rodině.

● Nestává se, že pacienti někdy sami nevědí, co konkrétně potřebují? Takové to: „Nevím, co mi je, ale dobře mi není.“

I to je možné. Dodržuji takový přístup, že terapeutický plán každého klienta týdně revidujeme. A často ho průběžně měníme právě v návaznosti na to, že teprve postupně klienti přicházejí na to, co vlastně chtějí, co potřebují. Přijít na to bývá těžké, ale když se to povede, pak už je náprava rychlá.

● Co by vám práci ve stacionáři ulehčilo? Peníze?

Peníze určitě, ty hýbou světem. Pokud jde o financování, psychiatrie je poddimenzovaná a prostředky na pracovní terapie, kde s pacienty vyrábíme různé věci, se shánějí obtížně.

● Na hodinách pracovní terapie vyrábějí vaši klienti ty krásné panenky, anděly, plastické obrázky, košíčky, krabičky a další věci, která pak i prodáváte třeba na předvánočním bazaru?

Ano, klienty to baví. Někteří žasnou sami nad sebou, že jsou toho schopni, nikdy by je nenapadlo, že vydrží vyrábět třeba kuličkové mozaiky a tak je to zaujme.

● Zdravotní pojišťovny nehradí náklady na materiál a další potřebné věci?

Ne, v tom jsme odkázáni na sponzorské dary. Píšeme různé žádosti, nebo se snažíme vyrábět s pacienty věci z něčeho, co si seženeme sami. Třeba ty hezké košíčky, o nichž jste mluvila, jsou z papíru – z telefonních seznamů, které byly vyrazené. Materiál na výrobu hadů jsme našli přímo na naší zahradě. Občas si některý z klientů vzpomene, že má na půdě něco, co by se mohlo hodit. Jedna klientka přinesla ústřížky látek, ze kterých jsme před Vánocemi vyráběli anděly.

Trendy ve vývoji duševních onemocnění

● Jak jsme na tom v Česku s duševními chorobami? Kopírujeme vývoj ve světě, anebo máme nějaká specifika?

V nedávno publikované studii EU se uvádělo, že duševním onemocněním trpí kolem 30 % lidí. To platí i pro Česko.

„Lidé k nám přicházejí, ...“

pokračování rozhovoru s Martinem Černým

● Která z duševních nemocí je u nás nejvíce rozšířená?

V čele těch nejvíce frekventovaných jsou v současné době neurotické poruchy a afektivní poruchy, jako je deprese.

● Způsobuje to nejistota, ve které žijeme?

Určitě je jedním z faktorů, které to zapříčiňují. Jistě se v tom odrážejí také sociální vlivy, krize...

● ... a třeba i množství informací, které nás zahlcují a my vidíme různá neštěstí a hrůzy, o nichž jsme dříve nevěděli. Jak duševním chorobám čelit?

Myslím si, že kdybychom věnovali více pozornosti našemu psychickému zdraví a péči o psychiku, tomu, jak pracovat s vlastními emocemi, asi by to zabránilo mnoha dalším komplikacím a problémům. Pomoci může osvěta ve školách, aby se žáci seznámili se základy psychologie a psychoterapie, aby věděli, co jim mohou nabídnout a kam se mají obrátit, pokud by pomoc potřebovali.

I tyto věnečky vyrobili pacienti Denního stacionáře na Karlově při hodinách pracovní terapie.

Zajímavá je idea tréninku toho, jak zacházet se svými emocemi – od svých klientů poměrně často slychávám: „Tohle nás měli učit na základní škole! Dnes bych takové problémy neměl.“ Také by bylo dobré, aby psychoterapeutická péče hrazená zdravotní pojišťovnou – ať už úplně, nebo jen částečně – byla dostupnější, než je v současné době.

● A neměli bychom také více pracovat na odstranění stigma spojeného s větou „Chodím k psychiatrovi“?

Dnes je to mnohem lepší, než tomu bývalo dříve. Sice na tom nejsme jako v Americe, kde je jistou módou, aby měl každý svého psychiatra, ale domácí statistiky vykazují, že i my využíváme jejich služeb stále častěji. Podle mne není toto stigma spojeno přímo s psychiatrií, ale je odrazem toho, co je v nás samotných.

● Kam tedy míří česká psychiatrie?

Obecný trend u nás směřuje ke komunitní psychoterapii. To znamená, že pacienti budou více zařazeni do komunity. Jde o to, aby nebyli izolováni někde v léčebnách či na jiných místech, ale aby jim byla poskytována péče přímo v místech, kde žijí – aby nebyli vyčleněni ze společnosti, ale aby péče dospěla až k nim.

Salzburšské semináře: „Ano, doporučuji je...“

● Před třemi lety jste absolvoval Salzburšský seminář zaměřený právě na psychiatrii. Přinesl vám nějaké převratné novinky, nebo jste se utvrdil v tom, že tady doma jdeme správnou cestou?

Spíš to druhé: pomohlo mi to ujistit se, že to děláme podobně a nejsme nijak pozadu. Že jdeme stejným krokem jako ostatní svět, používáme stejné metody, máme k dispozici stejné druhy léčby. Zajímavé bylo zejména to, že naši lektoři byli z Ameriky, měli zkušenosti a nápady a my jsme s nimi mohli diskutovat nejen během přednášek, ale i mimo ně. Nikam se neztráceli,

„Celá psychoterapie mě baví a zajímá. Je to dobrodružství přicházet na to, co se vlastně s daným člověkem děje, co všechno je ještě ve hře a co tam naopak chybí, v čem je zakopaný pes,“ vyznává se z lásky ke své práci MUDr. Martin Černý.

zůstávali tam s námi a bylo přínosné s nimi hovořit.

● Na jaké téma byla vaše prezentace, se kterou jste na semináři vystoupil?

Hovořil jsem o svém výzkumu zaměřeném na viktimizaci pacientů s duševním onemocněním. Ostatní mi k tomu sdělovali své postřehy a nápady. Mezi posluchači byli lékaři nikoliv ze západního světa, ale ze zemí bývalé Jugoslávie, Ukrajiny, Ázerbájdžánu. Bylo zajímavé poznávat z jejich vystoupení a diskuzí tento svět a jeho problémy, které jsou zcela jiné než ty naše. Nemají léky, chybí jim systém zdravotní péče...

● Doporučil byste salzburšské semináře dalším lékařům, ať už jsou z jakýchkoliv oborů?

Určitě! Dozvědí se tam něco nového, získají dobrý přehled o tom, co se děje jinde. A také zjištění, že jsme na tom v Česku v jednotlivých lékařských oborech na dobré úrovni, je důležitým poznatkem.

Děkuji za rozhovor a ať se vám i vašim klientům daří! ●

Několik vět o lékařské etice

Odborné znalosti se šíří v medicíně velkou rychlostí, zvláště nechybí-li peníze a technika. Změna chování lékařů a zdravotnického personálu vůči pacientům probíhala – a částečně ještě probíhá – mnohem pomaleji.

Před dvaceti lety, když Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové začínal se vzděláváním mladých lékařů v prestižních nemocnicích USA a Kanady (později rovněž ve Francii a Rakousku), zdálo se, že lékaři v prostředí nesocialistického zdravotnictví automaticky převezmou i principy etického chování, které – jak jsme věděli – jsou ve vyjmenovaných zemích na dobré úrovni. Mnoho lidí v té době věnovalo tomuto procesu zvláštní pozornost, někteří svůj zájem dokonce materializovali tím, že „medical fellowship“ ze svých společenských a soukromých zdrojů financovali.

Lékař-expert versus lékař-průvodce

Byrokratizace socialistického zdravotnictví vedla k odosobnění vztahů ve zdravotnických zařízeních: lékařů a pacientů, zdravotnického personálu a lékařů, často i zdravotnických pracovníků mezi sebou vzájemně a dokonce

MUDr. Milena Černá, výkonná ředitelka VDV

i vztahu pacient – lékař. Nebylo času ani chuti na formování týmu a kultivaci týmové spolupráce. Zhruba až do poloviny dvacátého století to jaksí nebylo téma. Avšak v době, kdy se ke slovu dostávala lidská práva, náležející každé lidské bytosti bez rozdílu, se vztahy odborníků a nemocných začaly dostávat do konfliktu. Bylo možné rozlišit, zda lékař vystupuje vůči pacientovi jako expert, nebo jako průvodce. Těch druhých

bylo žalostně málo: až příliš často byl pacient přijímán lékařem jako ten, kdo má diagnózu a vyžaduje léčení, nikoliv jako osobnost nalézající se v obtížné, mnohdy život ohrožující situaci. Neosobní vztahy nemohly navodit ani psychickou podporu ze strany lékaře, ani důvěru ze strany nemocného.

Lékařská etika jako obor

To vše se mělo změnit. Na lékařských fakultách se objevila lékařská etika jako obor, k jistému narovnání vztahů mezi lékaři a pacienty došlo i v důsledku komercializace zdravotnictví. Velký pokrok nastal v oblasti podpory umírajících. Etika je v této souvislosti zejména rozpravou o tom, co je v dané situaci dobré. Lékař uvažující eticky a respektující osobnost svého pacienta se nedopouští chyb z nedbalosti, které pacienta poškozují, ale ani takových, které poškozují jeho představy o životě a smrti, jeho vnitřní obraz nemoci. Všichni známe nespočet takových případů. Dokonce i lékaři většinou změní své chování vůči nemocným na základě vlastních zážitků – totiž stanou-li se sami pacienti.

VDV na straně nemocných a jejich lidských práv

Na začátku devadesátých let hledal George Soros v postkomunistických zemích slabá místa, která by si zasloužila více pozornosti, změnu smýšlení o slabých a sociálně vyloučených, včetně dodržování lidských práv. Na ty zacílil značné finanční prostředky. A tak se do České republiky dostalo i školení lékařů, které od Nadace otevřené společnosti (Open Society Fund) v roce 2000 převzal Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. Salzburšské lékařské semináře se zaměřují na celou škálu medicínských odborností, nezanedbávají však ani otázky etické, právní a legislativní. Dnes jako před dvaceti lety stojí VDV na straně nemocných a jejich lidských práv. ●

„Až příliš často byl pacient přijímán lékařem jako ten, kdo má diagnózu a vyžaduje léčení, nikoliv jako osobnost nalézající se v obtížné, mnohdy život ohrožující situaci,“ vzpomíná na nedávnou minulost MUDr. Milena Černá.

Práva pacientů

1. Pacient má právo na ohleduplnou odbornou zdravotnickou péči prováděnou s porozuměním kvalifikovanými pracovníky.
2. Pacient má právo znát jméno lékaře a dalších zdravotnických pracovníků, kteří ho ošetřují. Má právo žádat soukromí a služby přiměřené možnostem ústavu, jakož i možnost denně se stýkat se členy své rodiny či s přáteli. Omezení takového způsobu (tzv. kontinuálních) návštěv může být provedeno pouze ze závažných důvodů.
3. Pacient má právo získat od svého lékaře údaje potřebné k tomu, aby mohl před zahájením každého dalšího nového diagnostického a terapeutického postupu zasvěceně rozhodnout, zda s ním souhlasí. Vyjma případů akutního ohrožení má být náležitě informován o případných rizicích, která jsou s uvedeným postupem spojena. Pokud existuje více alternativních postupů nebo pokud pacient vyžaduje informace o léčebných alternativách, má na seznámení s nimi právo. Má rovněž právo znát jména osob, která se na nich účastní.
4. Pacient má v rozsahu, který povoluje zákon, právo odmítnout léčbu a má být současně informován o zdravotních důsledcích svého rozhodnutí.
5. V průběhu ambulantního i nemocničního vyšetření, ošetření a léčby má nemocný právo na to, aby byly v souvislosti s programem léčby brány maximální ohledy na jeho soukromí a stud. Rozbory jeho případu, konzultace a léčba jsou věci důvěrnou a musejí být prováděny diskrétně. Přítomnost osob, které nejsou na léčbě přímo zúčastněny, musí odsouhlasit nemocný, a to i ve fakultních zařízeních, pokud si tyto osoby nemocný sám nevybral.
6. Pacient má právo očekávat, že veškeré zprávy a záznamy týkající se jeho léčby jsou považovány za důvěrné. Ochrana informací o nemocném musí být zajištěna i v případech počítačového zpracování.
7. Pacient má právo očekávat, že nemocnice musí podle svých možností přiměřeným způsobem vyhovět pacientovým žádostem o poskytování péče v míře odpovídající povaze onemocnění. Je-li to nutné, může být pacient předán jinému léčebnému ústavu, případně tam převezen poté, když mu bylo poskytnuto úplné zdůvodnění a informace o nezbytnosti tohoto předání a ostatních alternativách, které při tom existují. Instituce, která má nemocného převzít do své péče, musí překlad nejprve schválit.
8. Pacient má právo očekávat, že jeho léčba bude vedena s přiměřenou kontinuitou. Má právo vědět předem, jací lékaři, v jakých ordinačních hodinách a na jakém místě jsou mu k dispozici. Po propuštění má právo očekávat, že nemocnice určí postup, jímž bude jeho lékař pokračovat v informacích o tom, jaká bude jeho další péče.
9. Pacient má právo na podrobné a jemu srozumitelné vysvětlení v případě, že se lékař rozhodl k nestandardnímu postupu či experimentu. Písemný vědomý souhlas nemocného je podmínkou k zahájení neterapeutického i terapeutického výzkumu. Pacient může kdykoliv, a to bez uvedení důvodu, z experimentu odstoupit, když byl poučen o případných zdravotních následcích takového rozhodnutí.
10. Nemocný v závěru života má právo na citlivou péči všech zdravotníků, kteří musí respektovat jeho přání, pokud tato nejsou v rozporu s platnými zákony.
11. Pacient má právo a povinnost znát a řídit se platným řádem zdravotnické instituce, kde se léčí (tzv. nemocniční řád). Pacient bude mít právo kontrolovat svůj účet a vyžadovat odůvodnění jeho položek bez ohledu na to, kým je účet placen.

Etický kodex Práva pacientů navrhla, po připomínkovém řízení definitivně formulovala a schválila Centrální etická komise Ministerstva zdravotnictví České Republiky. Tato práva pacientů jsou prohlášena za platná dnem 25. února 1992.

Sdílení znalostí a zkušeností

Salzburkské semináře

Již více než deset let se mohou lékaři a lékařky z České republiky účastnit prestižních lékařských seminářů v Salzburku.

American Austrian Foundation (AAF) zahájila projekt Salzburkských lékařských seminářů v roce 1993 ve spolupráci s lékaři z Weill Medical College of Cornell University v USA. Jeho cílem bylo a stále je umožnit zahraniční postgraduální vzdělávání lékařům ze střední a východní Evropy a Střední Asie. Vzdělávání probíhá v rámci programu Open Medical Institute, do kterého je v současné době zapojeno více než dvacet zemí.

VDV – koordinátor programu v ČR

V roce 2001 se do programu zapojil Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, který

projekt vzdělávání lékařů z České republiky převzal od Nadace Open Society Fund Praha. Doposud zprostředkoval lékařské semináře pro 560 českých lékařů a lékařek. Je koordinátorem projektu i v současnosti, v čase, kdy je Open Medical Institute nejrozsáhlejším programem v oblasti seminářů a postgraduálního vzdělávání ve střední a východní Evropě se zapojením renomovaných odborníků z různých oborů z USA a Rakouska. Jen v roce 2013 se na 34 seminářů z různých oborů medicíny přihlásilo 181 českých lékařek a lékařů, ve výběrovém řízení obstálo 67 uchazečů.

Průběh salzburských seminářů

Lékařské semináře se konají v Salzburku a trvají šest výukových dnů. Každého se účastní kolem třiceti lékařek a lékařů

z různých zemí. Posluchači v jednotlivých přednáškových blocích získávají cenné informace a současně mezi sebou diskutují. Po skončení posledního dne semináře píší závěrečný test a obdrží certifikát. Pro ty, kteří zkoušku úspěšně absolvují, je připravena možnost dalšího vzdělávání, která je již zaměřena přímo na předávání a sdílení zkušeností. Na semináře totiž navazují dlouhodobé odborné stáže v rakouských nemocnicích, například ve Vídni, v Salzburku anebo Štýrském Hradci (Graz).

Plánované semináře v roce 2014

Aktuálně probíhá registrace na semináře, které se budou konat v průběhu roku 2014. Výběr i tentokrát pokrývá celou škálu medicínských oborů a hlásit se mohou všichni, pro které je vzdělávání a sdílení poznatků jednou z odborných priorit. Seznam seminářů je zveřejněn na: <http://platform.aaf-online.org>.

Open Medical Club – šíření vědomostí v České republice

Nadace Olgy Havlové již několik let navazuje na salzburské vzdělávání pořádáním seminářů v Praze, při nichž se setkávají lékaři, absolventi seminářů v Salzburku, a zástupci nestátních neziskových organizací, které se zabývají podporou, rehabilitací a integrací svých pacientů do společnosti. Doposud se pořádaly semináře o rakovině prsu, cévních mozkových příhodách, paliativní medicíně a hospicovém hnutí, hyperaktivních dětech, následcích úrazů a nemocí páteře a další. Vzájemné poznávání podstaty nemocí a přístupu zdravotně sociálních nestátních neziskových organizací k problémům lidí, kteří konkrétními nemocemi trpí, tvoří mosty mezi zdravotnickou a sociální odbornou veřejností. Tyto pražské semináře jsou uznávanou formou dalšího šíření vědomostí získaných v Salzburku. Webové stránky projektu: www.openmedicalclubcr.com. ●

*Eva Kocnárová,
manažerka projektu Salzburg Medical Seminars
Foto: archiv VDV*

Setkání koordinátorů programu ze střední a východní Evropy v Salzburku

Názory mladých

Nezahazuj vzdělání – svou vlastní svobodu!

Tereza Macurová, autorka eseje

Můj otec mi vždycky šlapal na paty, pokud šlo o vzdělání. Uč se, říkal. Co nevíš, to nevymyslíš, říkal, a vzdělání ti nikdy nikdo nevezme. Čím víc jsem se ho snažila neposlouchat, tím víc to znělo jako výhrůžka. Jaký paradox, že se takový pacifista a svobodomyšlný člověk uchyloval téměř k násilí, když tvrdil, že mi to vzdělání vtluče do hlavy klidně i kladivem. Když se však nad tím zamyslím dnes, zněla z něj spíše naléhavost. Zoufalé naléhání, abych nezhazovala svou vlastní svobodu.

Lidský mozek je úžasné místo, které nosíme v hlavě, a nikdy, v celém našem životě, jej nedokážeme prozkoumat do posledního kouta. Jde do nekonečna. Tisíce let by dokázal poznávat svět kolem nás a nám by trvalo tisíce let poznat, co je uloženo v něm. Nikdy neříkejte, že se nudíte. Zažívat nudu s vlastním mozkem může jen hloupý člověk. Je to lepší než všechny mobily, počítače a televize světa. Nikdy nepřepnete na program, který vás nebaví. Nikdy vám nedojdou vtipné a za-

U příležitosti nedožitých 80. narozenin Olgy Havlové uspořádalo Gymnázium Olgy Havlové v Ostravě literární soutěž pro studenty gymnázií o nejlepší esej inspirovanou výrokem paní Olgy. Vítěznu esej Jana Münstera z Biskupského gymnázia jsme otiskli v loňském prosincovém čísle, nyní vám nabízíme esej Terezy Macurové z 8. B, která se umístila na 3. místě.

jímavé webové stránky. Nikdy se nestane, že by vám nikdo neodpovídal na smsky poslané z nudy, když si chcete povídat. Můžete do něj uložit cokoli a náhodně to vytahovat při myšlení. I když spíte, neustále vám slouží jako zdroj fantaskních obrazů. Není nic funkčnějšího. Dokonce i mozek ví, že je tak dokonalý, že sám sebe nedokáže replikovat. Zatím.

Pokud ho však budete brát jako samozřejmost, zůstane prostě jen dokonalý. Naučíte se chodit, mluvit, jíst a pít. Bude z vás obyčejný člověk, nebo šikovnější opička. Ale co z něj udělá opravdový rozpínající se vesmír, který dokáže zázraky, je vzdělání. Tím však nemyslím školu, ve které sedí několik set žáků a myslí si, že to je nějaká forma trestu. Není

to fáze vašeho života, kdy nosíte aktovku na zádech. Ne, máte to na krku nadsmrti. Je to přirozené a nepotlačitelné. Toto vzdělání musí být naprosto upřímná touha po pochoopení, obžerství po informacích a láska k objevování pravdy.

Přečíst noviny umí každá šikovná opička, ale pochopit, co chtějí sdělit, dokáže jen vzdělaný člověk. Nechcete přece zůstat pouze u přijímání toho, co vám kdo řekne. Mozek však má několik skvělých funkcí – myšlení, domýšlení, přemýšlení, vymýšlení a uvažování. Čím větší vzdělání, tím lépe fungují. Můžete je svobodně používat a nikdo vám to nemůže zakázat. I kdybyste nikdy nesměli sdělit světu ani slovo z toho, co se vám v hlavě urodilo, můžete tvořit dál a donekonečna. Můžete si toho v hlavě vyrobit, kolik chcete a kolikrát chcete, protože mozek je přece rozpínající se vesmír. Nikdy vám nedojde místo na disku a nikdy vám ho nikdo omylem nevymaže. Je to naprostá svoboda, která nepomine za žádného režimu.

A pak jsou tady takoví, kteří měli ve svém vesmíru něco tak velkolepého, že odmítali mlčet. Mohli si to nechat sobecky pro sebe, ale rozhodli se, že myšlení každého z nás si zaslouží takovéto vzdělání. Vzdali se vlastní svobody, aby osvobodili malé, zakrslé vesmírky všech ostatních, kterým se dostávalo vzdělání pouze pokrouceného a znetvořeného. Byli za to odsouzeni k nesvobodě tělesné, protože malí lidé nevěděli, že svoboda není o mřížích. Čistou náhodou byla jednou z odvážných také Olga Havlová. Nezapomeňte nezahazovat svou svobodu, až přistě projdete dveřmi budovy, která nese její jméno, a usedejte do lavic s touhou po vzdělání. ●

*„Lidé si budují jeskyňky,
v kterých chtějí přežít. Já
tuhle iluzi nesdílím. To mám
společně s undergroundem.
Jím nestačí být vlastníky věcí.
Jsou nám blízcí vůlí vyslovit to,
co člověk vyslovit musí. Než by
promluvil jinak, je lepší mlčet.
Oni žijí ve společenství, ale
každý je jiný, každý je samo-
statnou osobností. Spojuje je
potřeba složitějšího, nekonzum-
ního, nezprostředkovaného,
nepřežvýkaného poznání.“*

Olga Havlová, 1979

„Charita je nejkrásnější šperk,“

tvrdí Tomáš Jelínek, ředitel pobočky pro privátní bankovníctví ČSOB v Teplicích

A ještě jedno hezké heslo má s kamarádem na toto téma: „Charita se dělá, ne se o ní mluví.“ Sympatické. Stejně jako vánoční sbírka všech privátních bankéřů ČSOB, která se vloni v prosinci uskutečnila už potřetí. A právě Tomáš Jelínek přišel s nápadem uspořádat sbírku i mezi privátními klienty. S jakým výsledkem? Výborným!

Tomáš Jelínek, ředitel pobočky pro privátní bankovníctví ČSOB v Teplicích, a také člověk, který ví, že charita nemusí být vždy jen o penězích. Někdy prý stačí poposunout zaseknuté...

Setkání privátních bankéřů na výjezdním zasedání v listopadu 2012, kdy mezi nimi byla také uspořádána sbírka, jež vynesla 42 500 korun. Foto: archiv ČSOB PB

● Kdy charitativní sbírky mezi privátními bankéři ČSOB začaly?

Poprvé to bylo v roce 2011; tehdy jsme mezi sebou vybrali více než 30 000 korun na sluchadlo pro dvanáctiletou Sašu. O rok později jsme dali dohromady 42 500 Kč pro pětiletou Nikolku a osmiletého Lukáška. Když jsme vloni požádali Výbor dobré vůle (dále VDV), aby nám dal tip, komu můžeme pomoci tentokrát, poslala nám Monika Granja z VDV čtyři lidské příběhy, abychom si sami vybrali, koho z nich podpoříme.

● Asi bylo obtížné rozhodovat o tom, komu pomoci a komu ne.

Právě! Neuměl jsem říci, že vybírám jednoho a ostatní mají smůlu. Jenže celková částka potřebná pro uspokojení všech čtyř potřebných byla vysoká – více než 100 000 korun! Na výjezdním zasedání jsme mezi námi – privátními bankéři z celé ČSOB Private Banking vybrali téměř 34 tisíc korun. To byla jen třetina toho, co bychom potřebovali.

● A tak vás napadlo, že by se vánoční sbírka mohla rozšířit i na klienty?

Když jsem se z vánočního setkání vrátil na naši pobočku v Teplicích, navrhl jsem svým kolegům, že bychom mohli využít pro získání chybějících prostředků připravovanou večerku pro klienty. Souhlasili, a tak jsem se při této příležitosti obrátil na naše klienty, že by mohli dát někomu krásný dárek. A šel jsem ještě trošku dál a oslovil jsem i ty, kteří se této večerky nemohli zúčastnit.

● A výsledek?

Úspěch, ve který jsme ani nedoufali! Od klientů jsme získali 91 500 korun, což spolu s naší zaměstnaneckou sbírkou dalo dohromady 125 400 korun. Mohli jsme tedy pomoci všem čtyřem lidem: dvouletému Kryštůfkovi, který potřeboval speciální zdravotní kočárek za 71 400 korun, šestiletému Františkovi, jemuž

chybělo na digitální sluchadla 23 000 korun, čtrnáctileté Daniele jsme přispěli na zakoupení invalidního vozíku částkou 5 000 korun a 26 000 korun putovalo k paní Renatě, která potřebovala odlehčený typ invalidního vozíku.

● Jaký to byl pocit?

Cítili jsme obrovské zadostiučinění a našim klientům za to moc děkujeme. Víte, mne jako bankéře, ekonoma a hlavně jako člověka téměř uráží, když se dozvídám, že na sluchadlo malému kloučkovi přispívá pojišťovna jen malou částkou a matka-samoživitelka nemá šanci sehnat chybějících 23 000 korun, aby syn mohl slyšet její slova a zapojil se do společnosti. Jak to může naše společnost dopustit? Úroveň společnosti se přeci měří tím, jak je schopná postarat se o ty, kteří se sami o sebe postarat nemohou.

Karta dobré vůle

V letošním roce vzniká v ČSOB Karta dobré vůle, na jejíž přípravě se podílel Tomáš Jelínek. „Vlastně mi pomohla náhoda – jednomu klientovi jsem vysvětloval, jak funguje služba Moneyback u kreditních karet. Jde vlastně o vrácení části prostředků utracených kartou zpět klientovi na účet. Klient mne chvíli poslouchal a pak říká: Aha, takže já utratím tisícikorunu a banka mi dá zpátky asi deset korun? Hmmm, to je pro mne neatraktivní. A mne napadlo, že pro jednoho klienta je deset korun z tisícovky nezajímavých, ovšem od více klientů se tak může nashromáždit pěkná suma použitelná na dobrý účel. Dostal jsem pro svůj nápad od vedení banky zelenou a teď se cítím jako pyšný táta, kterému promuje děcko.“

Karta dobré vůle je bezkontaktní debetní kartou a umožní odvádět 0,6 % z každé provedené platby u obchodníka na charitativní účet banky. Nejvíce peněz z něj (shodně 26 %) půjde na pomoc ohroženým dětem a do zdravotnictví, 18 % je určeno na podporu seniorů, 9 % na kulturu a část peněz půjde na sport a ochranu zvířat. ČSOB předpokládá, že díky této kartě přerozdělí letos na charitu až dva miliony korun.

Irena Šatavová

Foto: z archivu Tomáše Jelínka

„Charita je nejkrásnější šperk,“ pokračování rozhovoru s Tomášem Jelínkem

● Ve své profesi se stýkáte s bohatými lidmi. Je pro ně pomoc ostatním samozřejmostí patřící k bohatství, anebo je to různě člověk od člověka?

Většina našich klientů se filantropii věnuje – to je také výsledek našeho průzkumu, který jsme mezi nimi uskutečnili v roce 2013. Preferují však přímou pomoc, nejlépe pro lidi na území ČR. Naše sbírka mezi nimi měla úspěch právě proto, že byla konkrétní a všichni věděli, komu a na co přispívají. Bohužel tito mohovití lidé jsou většinou atakováni různými „vykuky“, kteří se spíše snaží vytáhnout z nich peníze, než aby někomu pomohli. Pak je pro naše klienty těžké identifikovat ty „správné“ požadavky a dávají hodně na doporučení svého okolí.

● Proč se vy sám tak osobně angažujete ve prospěch potřebných? Máte s charitou nějaké zkušenosti či zažil jste něco ve svém okolí, co vás výrazně ovlivnilo a dalo vám silný impulz?

Já se aktivně zapojuji do charity velmi dlouho přes občanské sdružení, které pomáhá od bezdomovců přes děti z dětských domovů až po hospice. A to hlavně tady, na Teplicku, respektive v Ústeckém kraji. Určitě mě ovlivnilo to, že více než dvacet let pracuji v bankovníctví a když vidím možnosti, dávám dohromady potřebné s poskytovateli. Mám ale zkušenost, že ne vždy to musí být o penězích – dost často stačí poposunout zaseknuté. Říkám si, že až jednou budu stát před svatým Petrem a on bude se mnou účtovat, snad mi to přičte k dobru ☺ ●

Jmenuji se Kryštůfek a v prosinci tomu budou dva roky, co jsem se narodil s nejtěžší formou DMO neboli Dětskou mozkovou obrnou.

S maminkou jsme na náš boj sami, ale snažíme se ze všech sil můj hendikep překonat.

Jsem velmi veselý a láskyplný chlapeček, který každým dnem usiluje o "běžný" život, jako mají zdravé děti.

Prosím pomozte nám našetřit na zdravotní kočárek, který by nám ulehčil každodenní mobilitu, ulevil mým kyčlím a zádom.

Velmi si vážíme jakékoliv pomoci, která pro nás moc znamená.

Děkujeme. Kryštůfek s maminkou a bráškou

Žádost o pomoc pro dvouletého Kryštůfka, který potřeboval speciální zdravotní kočárek za 71 400 korun a který ho, díky vánoční sbírce v ČSOB, získal.

Saša, kterou podpořila charitativní sbírka ČSOB z roku 2011
Foto: z archivu VDV

Danielce pomohla sbírka ČSOB z roku 2013
Foto: z archivu VDV

Děkujeme naším dárcům za přízeň a podporu

ČSOB	1 100 000 Kč
ČSOB Asset Management	300 000 Kč
ENAPO OBCHODNÍ a. s.	181 500 Kč
NADACE MARTINA ROMANA	150 000 Kč
Deutsche Freunde und Förderer der Olga Havel Stiftung	5 000 EUR
Ing. Helena Kryštůfková k uctění památky svého manžela	90 000 Kč
Nadace bpd partners	50 000 Kč
PhDr. Jindra Čekanová	50 000 Kč
Miroslav Plíhal	40 000 Kč
Lenka a Josef Benešovi	35 000 Kč
Zaměstnanci ČSOB PB	33 900 Kč
Elsie, Kamila a Martin Kubelíkovi	30 000 Kč
MEGABOOKS CZ, s. r. o.	21 000 Kč
RNDr. Milena Nečásková	15 000 Kč
VAKUUM PRAHA, spol. s r. o.	15 000 Kč
Pavel Hrabě	12 000 Kč
Petr a Libuše Hutlovi	11 000 Kč
JUDr. Magda Pištorová	11 000 Kč
Josef Homola	8 000 Kč
Jan Šembera	6 000 Kč

Částkou 20 000 Kč přispěli:

AMJ TRADE, spol. s r. o.; MUDr. Michaela Baráčková; Josef Dlouhý; Iva a Aleš Frelovi; Prof. Ing. Tomáš Roubíček, DrSc.; Ing. Emanuel Šíp; Eliška Schwarzerová

Částkou 10 000 Kč přispěli:

IZOL CENTRUM-CB s. r. o.; Marie Kratochvílová; MUDr. Marie Oršulíková; Jan Pacák; Eva Podzimeková; Václav Radotínský; Diana Sternbergová

Částkou 5 000 Kč přispěli:

AISOPOS, s. r. o.; Jiří Cettl; Ing. Vladimír Chytrý; Miroslav Hašek; Ing. Miroslav Labanič; Marie Lichtágová; Marek Loula; Jan Novák; obec Bžany; Jarmila Šrámková; PhDr. Daniela Tamášová; TATE International, s. r. o.; Jiří Veselý; Hana Vojtová; Mgr. Marek Vosátka; Ing. arch. Jaroslav Zima

Připravila Gabriela Bauer

Ze života VDV

Čaj o páté (3. prosince 2013)

Hostem tohoto setkání při čaji o páté byl Ivan M. Havel, člen správní rady VDV, vědec a šéfredaktor časopisu Vesmír, bratr bývalého prezidenta Václava Havla. Cílem besed je blíže představit činnost VDV, jeho projekty, komu pomáhá a kdo za tím vším stojí.

Předvánoční setkání v Sicily Café

17. prosince 2013 se uskutečnilo vánoční setkání zaměstnanců, dobrovolníků a přátel VDV formou neformálního posezení, zpestřené divadelním vystoupením souboru Refektář s divadelní hrou Off-line.

Významné výročí Dany Němcové

14. ledna 2014 oslavila paní Dana Němcová, předsedkyně správní rady VDV, své 80. narozeniny. Spolupracovníci VDV jí pogratalovali k tomuto významnému výročí na zasedání správní rady VDV.

„*Mějme odvahu přijímat se takoví, jací jsme. Nebudme překvapeni chybami druhých a příliš se jimi nezabývejme. Raději se snažme vidět a nacházet v druhých to dobré...“*

Citát Dany Němcové z roku 2002

Tisková konference k Ceně Olgy Havlové

Při příležitosti vyhlášení 20. ročníku Ceny Olgy Havlové uspořádal VDV 20. února 2014 tiskovou konferenci, které se zúčastnili Dana Němcová,

Milena Černá a Jiří Herynek, laureát Ceny Olgy Havlové 2007 a člen Poroty Ceny Olgy Havlové. Producentka Jarmila Poláková zde také

představila nový dokument OLGA mapující životní osud Olgy Havlové. Informace z konference přebraly Česká televize, Český rozhlas, Pražský deník, České noviny, TV Metropole a ČTK.

Premiéra dokumentu OLGA

Dokumentární film o paní Olze Havlové byl 6. března 2014 představen na festivalu Jeden svět. Jeho premiéra se uskutečnila 15. května 2014, poté bude uveden v našich kinech. Film připravil tvůrčí tým, který v roce 2007

vedl film Občan Havel. Cílem filmu však nebylo natočit film o Olze Havlové jako o pouhé partnerce Václava Havla, ale vykreslit portrét svérázné a přátelské ženy, která zejména od 70. do 90. let 20. století sehrála významnou společenskou roli.

Devátý a poslední ročník projektu Kouzelný vrch

Šest dětí ze severních Čech ve věku 9–17 let se účastnilo dvoutýdenního diagnosticko-ozdravného pobytu ve vysokohorské klinice v Davosu. Děti, které trpí těžkými formami astmatu, podstoupily kompletní vyšetření plicních funkcí a alergií, kožních potíží či alergických projevů. Pobyt nemocných dětí byl hrazen z dědictví ve Švýcarsku a z prostředků nadace v rámci projektu Kouzelný vrch. Tato akce projektu byla zároveň poslední, protože byly dočerpány prostředky věnované na tento účel.

Čaj o páté (4. února 2014)

Již tradičně se první úterý v měsíci konala další beseda u čaje, tentokrát s paní Danou Němcovou, předsedkyní správní rady VDV, psychologkou, disidentkou, jednou z prvních signaterek Charty 77. Beseda se těšila velkému zájmu účastníků, diskusi uváděl Jan Stolar. ●

Rubriku připravila Monika Granja

Foto: Karolína Granja, Alex Macciani, Bohdan Homolíček a archiv VDV

Poznamenejte si do diáře...

- **do 31. března** lze podávat žádosti o příspěvek z programu Obyčejný život – NIF. Více informací: www.vdv.cz/programy/socialni-a-zdravotne-socialni-programy/obycejny-zivot/.
- **do 31. března** se můžete přihlásit na Salzburský seminář ESU Master Class in Urology, který se koná v termínu 7.–13. července 2014.
- **1. dubna** proběhne další setkání „Čaj o páté“ – beseda zaměřená na vznik nového filmového dokumentu o paní Olze Havlové.
- **5. dubna** se běžci dobré vůle zúčastní závodu Sportisimo ½ Maraton Praha 2014.
- **9. dubna** se bude konat vernisáž výstavy fotografií o paní Olze Havlové v Týně n. V.
- **do 10. dubna** můžete zasílat nominace na laureáta Ceny Olgy Havlové 2014.
- **do 15. dubna** mohou dětské domovy zasílat přihlášky do Letní jazykové školy anglického jazyka pro děti. Více informací: <http://www.vdv.cz/programy/vzdelani/letni-jazykova-skola/>.
- **25. dubna** bude mít VDV stánek na NGO marketu – Veletřhu neziskovek v Národní technické knihovně v Dejvicích. Více informací: www.forum2000.cz/cz/projekty/ngomarket/.
- **do 5. května** můžete zasílat žádosti o podporu z Fondu profesorky Šilhánkové na ozdravné pobyty dětí a mládeže do 26 let se zdravotním postižením. Více informací: www.vdv.cz/programy/zdravotnictvi/fond-profesorky-silhankove/.
- **11. května** budou běžci dobré vůle startovat na Volkswagen Maraton Praha.
- **15. května** proběhne premiéra dokumentu o paní Olze Havlové „Olga“ (produkce Film&Sociologie, režisér Miroslav Janek) v českých a moravských kinech.
- **19. května** se v Profesionálním domě na Malé Straně uskuteční udílení již dvacáté Ceny Olgy Havlové 2014.
- **24. května** se běžci dobré vůle zúčastní Mattoni ½ Maratonu Karlovy Vary 2014.
- **24. a 25. května** bude mít VDV stánek na Bambiriádě – přehlídce občanských sdružení dětí a mládeže a středisek volného času.
- **31. května** je uzávěrka pro přihlášky na dalších 12 lékařských seminářů v Salzburku. Bližší informace: <http://openmedicalclubcr.com/2014-2/>.

Podrobnosti ke všem akcím získáte na www.vdv.cz

Chcete pomoci?

Zařízení pro starší lidi

– č. účtu: 397 655 004 / 2700

Čísla účtů na ostatní projekty VDV

– č. účtu CZK: 478 437 033 / 0300

– č. účtu USD: 478 573 203 / 0300

Výstava fotografií

o paní Olze Havlové

se bude v roce 2014 konat:

- duben** – Charita Týn nad Vltavou,
- květen** – Knihovna Jiřího Mahena v Brně,
– Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm,
- červen** – Městská knihovna Rájec-Jestřebí,
– Městská knihovna Rožnov p. Radhoštěm,
- červenec** – Městská knihovna Poběžovice,
– Šmídingerova knihovna ve Strakoncích,
- srpen** – Radnice Spálené Poříčí,
– Šmídingerova knihovna ve Strakoncích,
- září** – Městská knihovna v Bílině,
- říjen** – Městská knihovna ve Šluknově,
- listopad** – Městská knihovna v Hulíně.

Přihlaste se jako fanoušek VDV
na Facebooku

www.facebook.com/vybor.dobre.vule

Dobré zprávy: Časopis Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

Redakční rada: Ing. Irena Šatavová, MUDr. Milena Černá, Mgr. Monika Granja
Grafická úprava: Pavel Cindr, grafik@cindr.cz Jazykové korektury: Ing. Irena Šatavová Fotografie na obálce: Karolína Granja
Vyšlo: 12. března 2014 Vydal: Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, Senovážné nám. 2, 111 21 Praha 1, vdv@vdv.cz, www.vdv.cz.
Časopis je určen pro dárce a partnery Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. Časopis je neprodejný.

